

Sprawozdanie komisji budżetowej

z przeglądu zamknięcia rachunkowego funduszków krajowych za rok 1869 i 1870.

Wysoki Sejmie!

Komisja budżetowa mając sobie uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 15. września b. r. przekazane do strutowania zamknięcie rachunkowe funduszków krajowych za rok 1869 i 1870, następujące pod względem formy i rzeczy ma zaszczyt przedłożyć sprawozdanie:

1. Co do formy.

Gdy celem zamknięcia rachunkowego jest wykazanie, jaki w obec zapreliminowania dochodów i wydatków, budżetem objętych, okazuje się z końcem roku rzeczywisty wynik w oszczędnościach lub nadwyżce wydatków, i na czem polega jego uzasadnienie, lub usprawiedliwienie w poszczególnych działach, przeto i w przedłożeniu do Wysokiego Sejmu należy — porządkiem w układaniu budżetu przyjętym — dział wedle działu tak zestawiać, iżby zrozumiały obraz z obrotu poszczególnymi funduszami krajowymi ułatwił pogląd na cały okres zarządu, zamknięciem objęty. — Atoli gdy oddział rachunkowy a z nim i Wydział krajowy, stosując się do odmiennych częstokroć uwag referentów, którym się zamknięcie rachunkowe co roku do zbadania dostawało, w każdym niemal roku, w miarę tych uwag i chęci dogodzenia odmiennym zapatrywaniom, coraz to inne sposoby zestawienia rachunkowego przyjmował, „a nawet w jednym i tem samym przedłożeniu co do rachunkowości częściowo kameralistycznych używał wzorów, częściowo do podwójnej, jako prostszej uciekał się buchalteryi“, taka skutkiem tego wkradła się z czasem niejednostajność, rozrzucenie przedmiotu i niezrozumiałość zestawienia w wielu onegoż działach i ustępach, że potrzeba ujednostajnienia tych wykazów bardzo uczuwać się daje.

Tem powodowana Komisja budżetowa, pragnąc ułatwić przegląd rachunków, szybsze z nim obeznanie się, i oszczędzić Wydziałowi krajowemu zarówno jak oddziałowi rachunkowemu corocznych zmian w układaniu zamknięcia tychże, przedstawia następującą pod względem formy rezolucyę:

Wysoki Sejm uchwalić raczy: poleca się Wydziałowi krajowemu, aby na przyszłość zamknięcie rachunkowe układane było porządkiem budżetu, wedle wzoru, przyjętego w zamknięciu rachunkowem, jakie przez władze rządowe corocznie dla Rady Państwa sporządzane bywa.

2. Co do rzeczy.

Sprawdzenie rachunków w poszczególnych funduszach i zbilansowanie kasowe okazało, że przedłożone Wysokiemu Sejmowi zamknięcie ogólne z rachunków roku 1869 i 1870 zgodne jest

z szczegółoweni wykazami i rachunkami, jakie Wydział krajowy dla przekonania się komisji w biurze sejmowem za te lata pokładał. Równie zgadza się, w jednym i drugim roku, wykazany w zamknięciu rachunkowym remanent kasowy z dziennikiem kasowym, który na miejscu porównywano i sprawdzono.

Wydaniu absolutoryum rachunkowego nie przeto nie stoi na przeszkodzie.

Przekonano się również, że Wydział krajowy w sumiennem obracaniu powierzonymi mu funduszami co miesiąc li tyle zachowuje gotówki w zapasach kasy, ile wedle doświadczenia wymagają bieżące wypłaty w dniu 1. i następnych, tudzież około 20. każdego miesiąca, reszta uowocnioną bywa przez chwilową lokacyę, z kąd przybywający pożytek rozkładany jest na poszczególne fundusze i wchodzi w ich bilans kasowy.

Z porównania preliminarza i kwot rzeczywiście wydatkowanych okazała się jednak w roku 1869 nadwyżka w rozchodzie wynosząca 337.818 zlr. w. a., którą Wydział krajowy nadwyżką w dochodach wprawdzie zrównoważył i pokrył; jednak zdaniem komisji winien to być usprawiedliwić wyraźniej i bardziej wyczerpująco, niż to w sprawozdaniu z zamknięcia rachunkowego — po bieżnie tylko — uczynił.

Usprawiedliwienia tego dopełnił wszakże Wydział krajowy w krótkiej drodze, dostarczywszy — na żądanie komisji — poszczególnych wyjaśnień, z których się okazało, że właściwe przekroczenia zaszyły tylko:

- a) przy rub. IV. i V. funduszu krajowego, to jest przy kosztach szczepienia i sanitarnych w kwocie 41.704 zlr.
które Wysoki Sejm uchwałą z dnia 9. października 1868 (pag. 875) z budżetu wykreślił, uznając że kosztą tego rodzaju winien ponosić Skarb Państwa. — C. k. Rząd jednakże stanowczo odmówił przyjęcia tych kosztów, ponieważ wedle dotychczasowych przepisów, fundusz krajowy jest obowiązany ponosić podobne wydatki;
- b) przy szpitalu głównym we Lwowie w kwocie 29.895 zlr.
z powodu, iż gmina Lwowska przypadającego na nią zwrotu w kwocie powyższej nie zwróciła;
- c) przy szpitalach prowincjonalnych o 3.631 zlr.
z powodu zwiększonych potrzeb szpitalnych;
- d) przy kwaterunkowem żandarmeryi o 1.347 zlr.
z powodu pomnożenia stacyj;
zaś reszta nadwyżki wydatków w kwocie 261.245 zlr.

znalazła pokrycie w dochodach opędzanych już to z własnych źródeł każdej rubryki, już też z zaoszczędzeń przeniesionych z rubryki do rubryki, — co w specjalnych na stół sejmowy złożonych rachunkach a nadto w sporządzonym i do rąk komisji złożonym rachunku przy każdej pozycji usprawiedliwione zostało.

Po którym to uzasadnieniu konieczności wydatków i wyjaśnieniu osiągniętej w powyższym okresie nadwyżki w dochodach, komisja czynność swoją uważa za załatwioną, i wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy: wydaje się Wydziałowi krajowemu z rachunków za rok 1869 i 1870 absolutoryum rachunkowe.

Lwów dnia października 1871.

Przewodniczący komisji
H. Wodzicki.

Sprawozdawca
Dr. Weigel.